

hedder „Det ny Aarhundrede“ og redigeres af Hr. P. Munch, antagelig den samme, som er Rigsdagsmand for Langeland, hvad ser man saa? Saa ser man i en Notits, der fremkom umiddelbart, forinden Haager-Konferencen sluttede i Efteraaret 1907, følgende Bemærkning: „De delegeredes Forhandlinger i Haag ere gaaede deres jævne Gang; foreløbig synes der ikke at være sket noget af stor Betydning“. Men det kunde jo være sket, inden den sluttede, og derfor har jeg sikret mig samme Værk fra Tiden efter Haager-Konferencens Slutning. Og det hedder da i de redaktionelle Bemærkninger om den Ting: „Haager-Konferencen er sluttet. Dens Resultat har været som ventet. Der er vedtaget nogle Regler til Indskrænkning af Krigenes Grusomhed og Forebyggelse af Krig, hvoraf dog ingen meget betydningsfulde. Afrustningsspørgsmaalet er lige berørt, men ikke behandlet, saa det betyder noget“. Det er det hele. Der er ikke mere, og hvorfor er der ikke mere? For der *var* ikke mere; alt det andet er Opspind og Fantasteri og Fantasi, som er lavet til, da det gjaldt om at lave en Folkeret efter et Forsvarsforslag og ikke et Forsvarsforslag efter en Folkeret. Nej, der blev overhovedet ikke fra den Side lagt nogen som helst Vægt paa disse Resultater.

Ja, jeg maa dog bekende, at jeg tog fejl før, da jeg sagde, at der i „Politiken“ slet intet havde staaet om den Ting. Jo, den Dag, Konferencen sluttede, havde „Politiken“ en Meddelelse — jeg tror, den stammede fra en Mand, der hedder John Hicks — om den Ting, og i den hed det i al Korthed og Fyndighed om Haager-Konferencens Resultater, at Konferencen har været i 127 Dage, der har været holdt 317 Festmiddage, og de have kostet et Par Mill. Kr. Derefter kan jeg ikke finde noget, der indeholder noget af Betydning om, hvad andet betydningsfuldt der er sket paa Haager-Konferencen end disse 317 Middage i 127 Dage, men da det ogsaa bliver 2½ Middag pr. Dag, kan man godt forstaa, at der ikke har været Tid til andet.

De Herrer kunne jo sige: Ja, men vi blev nu alligevel tagne lidt ved Næsen den Gang, vi var ikke rigtig blevne oplyste om Sagens virkelige Sammenhæng, først senere ere vi blevne oplyste derom. Jeg skal heroverfor hævde, at der intetsteds i den civiliserede Verden hverken af Mænd, der ere Autoriteter eller sagkyndige paa disse Omraader, eller i Pressen eller i Tidsskrifter er fremsat nogen som helst

Paastand analog med den, der fra de Herrers Side nu hævdes med Hensyn til den folkeretlige Betydning af Haager-Konventionen. Jeg har her et internationalt radikalt Tidsskrift. Det udgaar ensartet i Tyskland, Frankrig og England. Dets Titel er „Dokumente des Fortschritts“ — antagelig „Fremskridtets Dokumenter“. I dette Hæfte findes en Artikel om Haager-Konferencen efter dennes Slutning af en bekendt Franskmand, der hedder Pressensé, og som jeg antager, at det ærede Medlem fra Langeland (Munch) vist endogsaa kender personlig. Han er i Paris Formand for en Liga for Menneske- og Borgerrettighederne og er en meget bekendt Mand. Han skriver her om Haager-Konferencen, og det skal selvfølgelig glæde mig, om det ærede Medlem fra Langeland en Gang vil modsige ham, thi naar jeg har valgt dette Tidsskrift, er det sket med velberaad Hu, idet det ærede Medlem fra Langeland ogsaa er Medarbejder ved det, og her findes jævnsides med denne Artikel ogsaa en Artikel af det ærede Medlem, ganske vist om et andet Emne. Og hvad siger Pressensé, som dog antagelig har nogle Betingelser for at bedømme Haager-Konferencen, som han paa nært Hold fulgte? Han siger om den i dens Helhed, at selv om man maa anerkende Iveren og den gode Hensigt hos manges Diplomat, saa kan den offentlige Mening ikke betragte Konferencen som andet end en beklagelsesværdig Fiasko. Han nævner gentagne Gange, at naar han ser paa, hvad de have lavet, trænger Ordet „Komedie“ sig paa Læben. Han har kun et eneste Sted faaet Øje for, at der overhovedet har været Tale om noget af Betydning, der berørte de neutrale Staters Stilling, og det er med Hensyn til krigsførende Skibes Ophold i Havne. Det er det eneste. Alt det andet, som de Radikale her i Danmark opfandt et Aars Tid efter, kender han intet til, og medmindre hans Medarbejder ved Tidsskriftet, det ærede Medlem fra Langeland, vil oplyse ham derom, vil han heller aldrig komme til at kende til det. Han siger her, at med Hensyn til dette Ophold i Havne har man i Virkeligheden kun opnaaet at gøre de gældende Love mere udviskede og at udviske Neutralitetsbegrebet mere, end det var i Forvejen. Det er alt; der er intet andet. Jeg antager, at det ærede Medlem fra Langeland, da der her staaer en Artikel af ham, har dette Tidsskrift hjemme og vil kunne overtøye sig om Rigtigheden af Indholdet.